

**Kúria
végzése**

Az ügy száma: Bfv.III.225/2016/7.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke

Dr. Varga Zoltán, előadó bíró

Dr. Krecsik Eldoróda, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2016. augusztus 17.

Az ügy tárgya: vesztegetést állítva elkövetett
befolyással üzérkedés

Terhelt(ek): Dr. K. E. J.

Első fok: Fővárosi Törvényszék, 15.B.1503/2014/28., ítélet,
tárgyalás,

2015. július 10.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 2.Bf.267/2015/5., ítélet,
nyilvános ülés,

2015. december 3.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 15.B.1503/2014/28. számú és a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.267/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] Dr. K. E. J. terheltet a Fővárosi Törvényszék a 2015. július 10. napján kelt 15.B.1503/2014/28. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla a 2015. december 3. napján jogerős 2.Bf.267/2015/5. számú ítéletével a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés

a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette miatt 4 év 6 hónapi, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben vele szemben 36.296.400 forint vagyonelkobzást alkalmazott.

II.

- [2] A jogerős ítélet ellen a terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontjaira hivatkozással nyújtott be felülvizsgálati indítványt.
- [3] A védő a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felülvizsgálati indítványát arra a jogi okfejtésre alapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok tévesen minősítették a terhelt cselekményét a Btk. 299. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a terhelt azt állította vagy azt a látszatot keltette volna, hogy hivatalos személyt veszteget meg.
- [4] Hivatkozása szerint ezt az elsőfokú bíróság annak ellenére állapította meg, hogy a beszerzett bizonyítékok alapján sem Sz. A.-val, sem dr. K. I.-vel folytatott kommunikáció során a terhelt soha nem hivatkozott hivatalos személyek megvesztegetésére. Az alapügyben eljáró bíróság ezzel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a minősítés szempontjából nem kell konkrét személynek lennie, akire a befolyással üzérkedő hivatkozik, elegendő az, hogy félreérthetetlen legyen a résztvevők számára, hogy hová, nyomozóhoz, ügyészhez kerül az általuk adott pénz.
- [5] A felülvizsgálati indítvány álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 31. oldalának 2. bekezdésében írt megállapítás az eljárás irataiból nem állapítható meg. Hivatkozása szerint a terhelt soha nem állította, hogy a nyomozás megszüntetésre kerülhet, és azt sem, hogy vádemelésre sem kerül sor, ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékokból, és a terhelt vallomásából is mindössze az állapítható meg, hogy a terhelt „kifejezetten azt mondta, hogy az érintetteket az ügyészség megvádolja, majd a bíróság menti fel jogerősen dr. K. I.-t és a pénz egy személynek kell, aki ezt a miniszterelnökkel elfogadtatja”.
- [6] Ezzel összefüggésben idézi a felülvizsgálati indítvány az elsőfokú ítélet 18. oldalának 1. bekezdésében rögzített terhelti vallomást.
- [7] A felülvizsgálati indítvány részletesen idézi a nyomozati iratok 39. oldalán lévő lehallgatási jegyzőkönyvek tartalmát majd kijelenti, hogy „ebből tehát kategorikusan az állapítható meg, hogy az ítéletben is említett hivatalos kapcsolatok barátságból csinálják, amit csinálnak, míg a pénz csak és kizárólag arra kell, hogy az érintett személy (a megfizetett, akit faszinak nevez dr. K. E. J.) ezt a dolgot, dr. K.-t felmentő jogerős ítéletet elfogadtassa a miniszterelnökkel”. A védő tehát arra hivatkozik, hogy az érintettek számára nem volt nyilvánvaló, hogy hivatalos személyt kell megvesztegetni. Ennek alátámasztására idézi a

felülvizsgálati indítvány, hogy a 2012. január 11-én lehallgatott telefonbeszélgetés során mit mondott a terhelt.

- [8] Mindezek alapján a felülvizsgálati indítvány szerint az eljárás során nem merült fel olyan egyértelmű bizonyíték, amelynek alapján megállapítható lett volna, hogy a terhelt azt állította, vagy azt a látszatot teremtette volna, hogy hivatalos személyt veszteget meg.
- [9] A felülvizsgálati indítvány a továbbiakban a 2) pontban arra hivatkozik, hogy a vagyonelkobzás elrendelésére törvénysértő módon került sor, ugyanis a terhelt 2011. december 20-án Sz. A.-tól a 120.000 eurót kifejezetten abban a tudatban vette át, hogy azzal a munkadíját fizették ki. Hivatkozása szerint Sz. A. ezzel kapcsolatosan folyamatosan változtatta vallomását, és hol munkadíjról, sikerdíjról, hol zsarolási pénzről tett említést.
- [10] Ezzel összefüggésben szó szerint idézi a 2015. június 23-án tartott tárgyalási anyagot, nevezetesen azt, hogy Sz. A. milyen válaszokat adott az ügyész, a bíró, illetve a védő kérdéseire.
- [11] A védő állítása szerint ezekből a válaszokból mindössze az állapítható meg, hogy volt munkadíj-megállapodás, de, hogy hány alkalommal és mennyi pénzt adott át a terhelt részére az már nem állapítható meg.
- [12] Sz. A. vallomását e tekintetben dr. K. I. vallomása, a titkos adatszerzés során rögzített beszélgetés és dr. K. E. J. vallomása minden tekintetben megerősítette. Mindazonáltal a védő állítása szerint Sz. A. az ügyben nem tekinthető érdektelen tanúnak.
- [13] A védő a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára alapított felülvizsgálati indítványát azzal indokolja, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy e miatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.
- [14] Ennek keretében a felülvizsgálati indítvány - az elsőfokú ítélet 24. oldalán található indokolással szemben - a titkos információgyűjtés során alkalmazott telefonlehallgatás, illetve helyiséglehallgatás során beszerzett adatok bizonyítékként történő felhasználását törvénysértőnek, ezáltal kizártnak tartja.
- [15] A védő álláspontja szerint az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a védelem miért nem tekinthetett bele a telefonlehallgatás elrendelésével kapcsolatos iratokba, annak, hogy miért tekintette törvényesnek a 2012. január 11-én 10 órától sürgősséggel elrendelő NVSZ határozatot, amely nyilvánvalóan valótlan adatokat tartalmazott, és annak sem, hogy milyen indokok alapján látta felhasználhatónak ezen bizonyítékokat.
- [16] A sürgősségi elrendeléssel kapcsolatosan - dr. K. I. vallomásainak és nyilatkozatainak szó szerinti idézése mellett - arra hivatkozik a védő, hogy nevezett személy egy időben, 2011. január 11-én ugyanazon a helyen, a Nemzeti Védelmi Szolgálat épületében két, egymásnak teljesen ellentmondó nyilatkozatot tett, amely mellett, hogy még a bűncselekmény gyanúját is felvetheti, kizárólag a helyiséglehallgatás sürgősségi elrendelését célozta.
- [17] Mindebből pedig egyértelműen következik, hogy a sürgősségi határozat egyrészt tartalmilag valótlan adatokat tartalmaz,

másrészt tartalmi és formai hiányosságban szenved, következésképpen már helyiséglehallgatás sürgősségi elrendelése is törvénysértő módon történt.

- [18] A védő hivatkozása szerint az indokolási kötelezettségét nem csupán az első-, hanem a másodfokú bíróság sem teljesítette, ugyanis egyik bíróság sem adta indokát, hogy többször ellentmondásba keveredett Sz. A. ismételt tanúkihallgatását - a védői indítvánnyal szemben - miért nem tartotta szükségesnek, és a másodfokú bíróság milyen megfontolásból vetette el Sz. A., dr. H. G. és T. L. tanúkenti kihallgatására tett védői indítványt, illetve miért nem vette figyelembe a fellebbezéshez mellékelte közokiratot, amely egyébként T. L. vallomását tartalmazta.
- [19] Mindezekre figyelemmel a védő a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.
- [20] A Legfőbb Ügyészség a BF.255/2016/1-I. számú átiratában a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

III.

- [21] A felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.
- [22] A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a Btk. 86. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.
- [23] A védő erre alapított felülvizsgálati indítványa arra hivatkozott, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a terhelt cselekményét tévesen minősítették a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedésnek, ugyanis a terhelt az eljárás során soha nem állította, illetve nem hivatkozott arra, hogy a pénz hivatalos személyek részére kerül továbbításra, következésképpen a minősített eset megállapítására egyetlen bizonyíték sem volt.
- [24] Ez a hivatkozás azonban két okból sem alapos.
- [25] Az egyik ok az, hogy a Be. 423. § (1) bekezdés szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, és az sem közvetlenül, sem közvetve a bizonyítékok mérlegelésén keresztül nem támadható.
- [26] Ebből egyértelműen következik, hogy a felülvizsgálati indítványban felvetett jogkérdések, miként jelen ügyben a cselekmény jogi minősítése is, kizárólag változatlan tényállás mellett válaszolhatók meg.
- [27] A fentiekre figyelemmel a felülvizsgálat során a bíróság jogerős ítéletének azon megállapításai, miszerint a terhelt közölte, hogy a pénzt olyan személy részére továbbítja, aki a büntetőeljárás

kimenetelét akár pozitív, akár negatív irányba befolyásolni tudja, már nem kérdőjelezhető meg.

- [28] A másik ok az, hogy a védő felülvizsgálati indítványában a cselekmény minősítésével kapcsolatos jogi álláspontjára viszont bizonyítékok eltérő értékelésével jutott el, amely viszont nem lehet eredményes, ugyanis a bizonyítékok felülmérlegelésére, vagy bizonyításra a felülvizsgálat során nincs törvényes lehetőség.
- [29] Ugyancsak az eljárt bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységének támadása az indítványnak a titkos információgyűjtés eredménye felhasználását sérelmező része.
- [30] A titkos információgyűjtés törvényessége, ezáltal a helyiséglehallgatás eredményének bizonyítékként való értékelhetősége nem anyagi, hanem eljárásjogi - ugyanakkor azonban a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjába nem vonható - kérdés. Valamely - esetlegesen akár törvénytörő módon beszerzett - bizonyíték figyelembevétele, illetőleg annak kirekeszthetősége nem a bűnösségre vont jogi következtetést vagy a bűncselekmény minősítésének törvényességét érinti, hanem a tényállás megalapozottságának támadása, amely a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett, ekként tehát felülvizsgálat alapjául sem szolgálhat (BH 2012.186.III.).
- [31] A felülvizsgálati indítvány szerint sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, ezért a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.
- [32] A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.
- [33] A Be. 373. § (1) bekezdés III/a) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a bíróság a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.
- [34] Az indokolási kötelezettség felülvizsgálati eljárásra okot adó megsértése nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozat(ok)ból kitűnik az eljárt bíróság(ok)nak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját - a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel és/vagy intézkedéssel kapcsolatban - mire alapozta. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadása (BH 2013.10.).
- [35] Jelen ügyben mind az első-, mind a másodfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, ugyanis azokból egyértelműen

megállapítható, hogy a bíróság mire alapozta döntését, a bűnösség megállapítását, a büntetés kiszabását és az intézkedés alkalmazását.

- [36] Önmagában az a körülmény, hogy a bíróság ítéletében nem adott minden védői felvetésre érdemi választ, nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, ugyanis a Be. 373. § (1) bekezdés III. pontjából egyértelműen kiderül, hogy az indokolásnak mire, a büntetőjogi felelősségre vonás mely főkérdéseire kell kiterjednie.
- [37] A bíróságok eleget tettek ezen kötelezettségeiknek, és a felülvizsgálati indítványban írtakkal szemben a másodfokú bíróság is megindokolta a védő által előterjesztett bizonyítási indítványok elvetésének okait (másodfokú ítélet 4. oldal első bekezdés).
- [38] A felülvizsgálati indítvány hivatkozik arra is, hogy a vagyonekbevétele alkalmazása a büntetőjog más szabályainak megsértésével történt, következésképpen az intézkedés törvénysértő volt.
- [39] Ez a hivatkozás azonban alaptalan, ugyanis a felülvizsgálati indítvány nem a bűnösség kimondását [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont], hanem a cselekmény minősítésének törvényességét támadta, vagyis azt, hogy a terhelt nem állította, hogy hivatalos személyt fog megvesztegetni.
- [40] Ilyen körülményekre tekintettel a vagyonekbevétele jogalapja sem kérdőjelezhető meg, figyelemmel arra, hogy az intézkedés alkalmazását nem a minősített eset megállapítása indokolta, és a felülvizsgálat során irányadó tényállásban a pénzösszeg átvételével összefüggő tévedésre utaló körülmények sem kerültek rögzítésre.
- [41] Figyelemmel arra, hogy a megtámadott határozatok egyéb rendelkezései törvényesek és a Kúria a Be. 423. § (5) bekezdésében írt jogkörében eljárva feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem észlelt, azokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

IV.

- [42] A végzés elleni fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. § (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdésén és a 421. § (2) és (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. augusztus 17.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró,
Dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró

Kiadmány hitelével:

Horváth Anita
bíróági ügyintéző